

en Regning i Baglommen paa 39 Mill. Kr. til Statskassen, hvis der skal undgaas Konjunkturtab paa de Bygninger, som Kommunalbestyrelsen og Boligforeningerne er interesserede i her i Byen, antagelig baseret paa en Leje af 9 Kr. pr. Kvadratmeter — jeg ved ikke nøje, hvor meget. Men det er klart, at hvis vi frembragte endnu billigere Boliger, vilde den Regning, det ærede Medlem har i Baglommen, blive endnu større, og det Konjunkturtab, der skal tages før eller senere, blive endnu større. Derfor kan man have en berettiget Frygt for, at den Konkurrence, som vi mener er den eneste Løsning til Fremskaffelse af billigere Boliger og en virkelig varig Løsning af hele dette Forhold, skal komme alt for hurtigt.

Naar vort Parti har ønsket en Afvikling af denne Rest af Krigstidens Restriktioner, er det ud fra den Hovedbetragtning, at Boligforholdene stivner mere og mere. Udnyttelsen af de forhaandenværende Boliger bliver mere og mere uøkonomisk, jo længere vi bevarer Huslejerestriktionerne, og vi er klare over, at jo længere vi bevarer Huslejevogtningen, des mere oparbejdes der en Bitterhed mellem Ejere og Lejere, en Bitterhed, som kun er af det onde i et Forhold, hvor man i Virkeligheden burde kunne tale sig til Rette. Derfor ønsker vi ogsaa at komme bort fra disse Restriktioner saa hurtigt som muligt. Endelig vil jeg sige, at det selvfølgelig ikke kan undgaas, at Opretholdelsen af Boligrestriktionerne i nogen Grad vil indvirke paa Befolkningens Lyst til at bygge, selv om jeg villigt skal indrømme, at Frygten for et Prisfald naturligvis er et Moment af større Betydning.

Jeg maa mene, at de Angreb, vor Parti har været Genstand for i denne Forbindelse, er ganske ubegrundede, idet vi ikke gaar til en øjeblikkelig Ophævelse af Boliglovgivningen uanset Boligforholdene, men i høj Grad lægger denne Sag ud til Kommunalbestyrelsernes Afgørelse. Der er for øvrigt adskillige indenfor vort Parti, som mener, at vi er gaaet for vidt her, idet vi er gaaet ind paa en 3-aarig Afvikling. Dernæst har vi indført Bestemmelsen mod Aager. Jeg maa i det hele taget holde for, at det Lovforslag, vi skal stemme om nu, er godt og forsvarligt, og vi for vort Vedkommende mener, det vil være en naturlig Afslutning paa den mangeaarige Lovgivning, vi har haft paa dette Omraade.

Niels Petersen: Den ærede Ordfører (Hagbart Berg) gjorde gældende, at hvad det ærede Medlem Hr. Simonsen og jeg havde fremført, var partipolitiske Betragt-

ninger, som han ikke skulde komme ind paa. Den ærede Ordfører gjorde sig der skyldig i en Forveksling. Det var ikke os, det var det ærede Medlem, der i sin første Tale beskæftigede sig med en rent partipolitisk Betragtning, nemlig at her havde vi med en Afviklingslov at gøre, og efter 3 Aars Forløb, i 1926, skulde det hele være forbi, ganske uanset om Bolignøden var fremherskende til den Tid eller ej. Overfor denne rent partipolitiske Betragtning vil jeg sige, at den ærede Ordfører synes at overse, at hvilke Hensigter og hvilke Tanker det ærede Medlem og hans Partifæller end har, ligger det ikke i deres Magt at binde Rigsdagen efter 1. Maj 1926; de kan ikke sige, at til den Tid skal alt bortfalde ganske uanset, om Bolignøden fremdeles eksisterer eller ej. Men saaledes som Forholdet i Øjeblikket ligger, er det ganske vist Venstre og de Konservative, der har Magten, og vi kan altsaa ikke naa længere end til det, de er gaaet ind paa. Skønt det, der er opnaaet, er i allerhøjeste Grad utilfredsstillende, er der i hvert Fald sket en Forbedring under Udvalgsbehandlingen. Ud fra den Betragtning, og ene og alene af den Grund, at noget er bedre end intet, er det, at jeg har anbefalet mine Meningsfæller at stemme for Lovforslaget.

Til den højtærede Indenrigsminister, som heller ikke mente, der var Anledning til at komme ind paa, hvad der var blevet sagt fra vor Side, skal jeg gøre en eneste Bemærkning. Den højtærede Minister sagde: det viser sig, at heller ikke med den nu gældende Lovgivning har man kunnet faa Bugt med de ulykkelige Følger, som fulgte navnlig af de frivillige Overenskomster. Det er netop det, Mindretallet har haft Opmærksomheden henvendt paa; derfor stillede vi Forslag om, at der ikke skulde behøves kvalificeret Majoritet — mere end een Stemme over Halvdelen — til at forkaste saadanne frivillige Overenskomster. Men Flertallet og den højtærede Minister modsatte sig dette Ændringsforslags Fremme, saaledes som man overhovedet har nedstemt de allerfleste af de af os stillede Ændringsforslag. En Undtagelse danner Aagerparagraffen, der ganske vist kun er en Begyndelse til en Aagerlovgivning paa dette vigtige Omraade, men dog som en Begyndelse vil have sin store Betydning i Fremtiden.

J. Chr. Jensen: Hvis jeg paa en fyldestgørende Maade skulde svare paa alle de Spørgsmaal, man har draget frem i Konsekvens af de Bemærkninger, jeg gjorde før